

ஒன்றைக்கு 194 பத்து

~~2/69~~ A-15 பார்க்க

குமாரவீரப்புலவர் நூல்கடம்

புலவகிர்கம்,
மஹிலங்கிவெங்கிம்கம்,

இலங்கை.

காறைக்காலமமையார்.

அருளிச் செய்த

திருவிரட்டைமணிமாலையும்
அற்புதத் திருவந்தாதியும்.

இலாபப் பணம் சங்காளை செங்கற்
படை விநாயகராலையப் பூந்தோட்டத்
திற்கு அற்பணஞ் செய்யப்பட்டது.

பட்டியண்டபம்,

சங்காளை,

14-4-52.

க. இ. இராமைங்கம் B. A.

பதிப்பாளர்.

விலை சதும் 50.

—
சிவமயம்

முகவுரை:-

காரைக்காலம்கையரர் என்னுங் திருத்தொண்டர் தண்ணவனுராகிய தருமத்தன் மறுதாசம்புகுங்தனனெனக் கண்டு சிவபெருமானிடத்தே ஏற்புயாக்கையைப் பெற்றதன் பின் காரைக்காலென்னும் ஸ்தலத்திலே அற்புதத் திருவந்தாதிபெண்ணும் இப்பிரபந்தத்தைப் பாடி ஞார்கள் பொறையாமறிவுகுறைந்த இக்காலத்தில் இவ்வரும் பெரும் நூலீச்சைவ உலகம் ஆதரிக்குமென்று இதை அச்சிட்டு வெளிப் படுத்த முன் வந்துள்ளேன். இப்பதிப்பில் வரும் இலாபப் பணம் சங்காளையில் செங்கற்படையென்னும் வளவிட்டு மெழுங்கருளியிருக்கும் மகாதேவப்பிள்ளையாருக்கு ஒரு பூங்கோட்டம் நிறுவுவதற்கே பிரயோகிக்கப்படும்.

மெய்யன்பர்கள் இதைவாங்கி ஆதரிப்பதோடு நள் தோறும் பாராயணஞ் செய்து பயன்டையமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதற்கு மூலப்பிரதி உகந்தளித் தவர் திருவாளர் தி. தி. சிவசம்புநாதப்புவர், கட்டு ஈடு இவருக்கே என்றென்றும் எம்நன்றி உரித்தாகும் பட்டிமண்டபம்

இங்காணம்

சங்காளை,

12-4-52.

க. இ. இராமலிங்கம் B.A.
(பதிப்பாளர்)

விவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

காரைக்காலம்மையார் அருளிச் செய்த திருவிரட்டைமணி மாலை.

1 கிளர்ந்துந்து வெங்துயர் வந்தடும்
போதஞ்சி நெஞ்சமென்பாய்
தளர்ந்திங்கிழுந்தற விர்தி
கண்டாய் தளராதுவந்தி
வளர்ந்துந்து கங்கையும் வானத்தின்டவளர்
கோட்டு வெள்ளை
யிளங்திங்கனு மெருக்கும் மிருக்குஞ்
சென்னி யீசனுக்கே.

2 ஈசவனல்லாதில்லையென நினைந்து
கூசி மனத்தகத்துக் கொண்டிருந்து—பேசி
மறவாது வாழ்வாரை மன்னுலகத் தென்றும்
பிறவாமைக் காக்கும் பிரான்.
3 பிரானென்று தன்னைப்பன்னாள்
பரஷித்தொழுவாரிடர் கண்
ஷரானென்ன நிற்கின்ற வீசன்
கண்டரின வண்டுகின்டிப்

பொரா சின்ற கொன்றைப் பொதும்பர்க்
கிடந்து பொம்மென்றுறைவா
யராநின் றிரைக்குஞ் சடைச்
செம்பொனன் முடியந்தண்ணே.

- 4 அந்தண்ணைத் தஞ்சமென்றுப்பட்டாரா மாமே
வந்தணைந்து காத்தளிக்கும் வல்லாளன்—கொந்தணை
பொன்கண்டாற் பூணுதேகோணுகம் பூண்டானே [ந்த
யென்கண்டாய் நெஞ்சேயினி.
- 5 இனிவார் சடையினிற் கங்கை
யென்பாளையங்கத்திருந்த
கனிவரய் மலை மங்கை காணி
லென் செய்தி கையிற் சிலையான்
முனிவார் திரிபுரமுன்றும்
வெந்தன்று செந்தீயின் மூழ்கத்
தனிவார்களை யோன் றினான்
மிகக்கேரத்த வெஞ்சங்கரனே.
- 6 கங்கரணைத் தாழ்ந்தசடையாளையச் சடைமேற்
பொங்கரவும் வைத்துகந்தபுண்ணியனை—யங்கொருநா
ளாவா வென்றுமாமைக் காப்பாளை யெப்பொழுது
மோவாது நெஞ்சேயுரை.

7 உரைக்கப்படுவது மொன்றுண்டு
கேட்கிற் செவ்வான்றூடைமே
விரைக்கின்ற பாய்ப்பினை யென்றுங்
தொடேவிழிந் தோட்டத் தெங்குங்
திரைக்கின்ற கங்கையுங் தேனின்
றகொங்றையுஞ் செஞ்சடைமேல்
விரைக்கின்ற வன்னியுஞ்சென்னித்
தலைவைத்த வேதியனே

8 வேதியனை வேதப் பொருளானை வேதத்துக்
காதியனை யாதிரை நன்னாளானைச்— சோதிப்பான்
வல்லெனமாப்புக் குபாலவனு மாட்டாது
கில்லேனமா வென்றுங் கீழ்.

9 கீழாயினதுண்ப வெள்ளக்கடற்
றள்ளி யுள்ளுறப்பேய்
வீழாதிருந்தின்பம் வேண்டு
பெண்பீர் வீரவார்புரங்கள்
பாழாயிடக் கண்ட சண்ட நெண்ட
டோளன் பைம்பெ பாற்கழலே
தாழா திரஞ்சிப் பணிந்து
பன்னுஞுக் தலைநின்மினே,

- 10 தலையாயவெங் தினையுஞ் சாதித்துத் தாழ்ந்து
தலையாயின் வுணர்ந்தோர் கரண்பர்—தலையாய
வண்ட-த்தானு திரையராலுலால் முண்டிருண்ட
கண்டத்தான் செம் பொற் கழல்.
- 11 கழற் கோண்டசேவடி காண
      அற்றூர் தமைப்பேணலுற்றூர்
ஏழுற் கண்டபோழ்தத்து நில்லா
      ஷினை நிகரேது மீன்றித்
தழற் கொண்ட சேரதிச்செம்மேனி
      யேம்மானைக்கைம்மா மலர்தூய்த்
தொழக் கண்டு நிற்கிற்குமோ
      தன்னிநம்மடுங் தொல்ஷினையே.
- 12 தொல்லை வினை வந்து சூழாமுன்றூழுமே
யொல்லை வணங்கி யுமையென்னு—மெல்லியலோர்
கூற்றுனைக் கூற்றுருவங் காய்ந்தானை வாய்ந்திலங்கு
நீற்றுனை வெஞ்சேநினை.
- 13 நினையாதொழுதி கண்டாய் கெஞ்சமே
      பிங் கொர்தாஞ்சமென்று
பனையாளோயுமக் கடம்மையுங்
      தேறியொராறுபுக்கு
நனையாச் சடை முடிநம்பனங்
      தாதை நோங் தாதசெந்தி

யனையான மரர் பிரான்ஸ்ட
வாணனடி த் தலமே.

- 14 அடித்தலத்தினன் றரக்களைந்நான்கு தோரு
முடித்தலமு நீருரித்த வாறென்—முடித்தலத்தி
லாரூடியாறு வனலாடியவ்வனவி
நீருடி நெய்யாடி நீ.
- 15 நீ சின்று தானவர் மாமதின்
முன்று நிரந்துடனே
தீ சின்று வேவச்சிலை தொட்ட
வாறென் றிரங்கு வல்வாய்ப்
பேய் சின்று பாடப் பெரு
ங்காடரங்காப் பெயர்ந்து நட்டம்
போய் நின்று பூதங்தொழுச் செய்ய
மொய் கழுற் புண்ணியனே.
- 16 புண்ணியங்கள் செய்தனவும் பொய் நெறிக்கட்சராமே
யெண்ணியோரைந்து மினசந்தனவாற்—நின்னிய
கைம்மானினீருரிவை மூவுருவும் போர்த்துங்த
வம்மானுக்காட்பட்ட வன்பு.
- 17 அன்பாலடைவதெவ்வாறு
கொண்மேல் தோராவங்
தன்பாலேரூவுரைச் சார
வொட்டாதது வேயுமன்றி

முன்பாயின தலையோடுகள்

கேர்த்தவையார்த்துவென்கொ

யென்பாயினவு மணிந்தங்

கொரேஹு கந்தேஹுதே

18 ஏறலாலே மற்றில்லை மேயெம் பெருமா
ஞுறைலாம்பாயு மனிர்ச்சடையார்—வேறேர்
படங்குலவு நாகமுமிழ் பண்டமார் சூழ்ந்த
தடங்கடனஞ்சுண்டார் தமக்கு.

19 தமக்கென்று மின்பணி செய்
திருப் பேழுக்குத் தாமொருநா
வேமக்கொன்று சொன்னுலருஞுங்
கொலா மினையாது மின்றிச்
சமக்கிண்ற பிள்ளை வெள்ளேறேப்ப
தொன்று தொண்ணடக் கனிவா
ஷுமைக் கென்று தேடிப்பெறுதுடனே
கொண்டவுத் தமரே

20 உத்மராய் வாழ்வாருங்தக்காலுற்றுர்கள்
செத்தமர மடுக்கித் தீயாமு—ஊத்தமலும்
நீளா மினஞ்சுண்ட நெய்யாடி தன் மிறமே
கேளாழி வெஞ்சே கிளர்ந்து.

—
சிவமயம்

காரைக்காலம்மையார் அருளிச் செய்த அற்புதத் திருவந்தாதி.

- 1 பிறந்து மொழி பயின்ற இன்னெல்லாங்காதல்
சிறந்துளின் சேவடியே சேர்ந்தே—னிறந்திக்கு
மைஞ்ஞான்ற கண்டத்து வானோர் பெருமானை
யெஞ்ஞான்று தீர்ப்பதிடர்.
- 2 இடர்களையா ரேனுவெமக் கிரங்காரேனும்
படருநெறி பணியாரேனுஞ—சடருகுவி
லென்பறூக் கோலத் தெரியாடு மெம்மானுர்க்
கன்பறூ தென்னஞ்சவர்க்கு.
- 3 அவர்க்கே யெழுபிறப்பு மாளாவோமென்று
மவர்க்கே நாயன் பாவதல்லாற்—பவர்ச்சஸ்டமேற்
பாகாப்போழ் சூடுமவர்க்கல்லான் மற்றெருவர்க்
காகாப்போ மெஞ்ஞான்றுமாள்.
- 4 ஆளானே மல்லைறிய முறையிட்டாற்
கேளாததெதன் கொலோ கேளாமை—நீளாகஞ்
செம்மையா ஞகித்திருமிடறு மற்றெருன்று
மெம்மையாட் கொண்டவிறை
- 5 இகறவனே யெவ்வுமிருங் கோற்றுவிப்பான் ரேற்றி
யிறைவனே யீண்டிறக்கஞ் செய்வர—னிறைவடேன்

யெந்தாயென விரங்குமெங்கண்மேல் வெந்துபரம் வந்தாலது மாற்றுவான்.

- 6 வானத்தானென்பாரு மென்க மற்றும்பர் கோன் ரூனத்தானென்பாருஞ் தாமென்க—ஞானத்தான் முன்னஞ்சத்தாவிருண்டமொய்யாளிசேர்கண்டத்தா னென்னெஞ்சத்தா னென்பன்யான்.
- 7 யானே தவழுடையெனென் னெஞ்சேநென் னெஞ்சம் யானே பிறப்பறுப்பா னெண்ணினேன்—யானேயக் கைம் மாவுரிபோர்த்த கண்ணுதலான் வெண்ணீற்ற வம்மா னுக்காலாயினேன்.
- 8 ஆயினே னூல்வா னுக் கண்றே பெறற்கரிய னுயினேன் தண்றே யாமாறு—தூய புனற்கங்கை யேற்றுனேர் பொன்வரையே போன்வா னனற் கங்கை யேற்றுன்றுள்.
- 9 அருளே யுலகெலா மாள்விப்பதீச னாகுளே பிறப்பறுப்பதானு—லருளாலே மெய்ப்பொருளை நோக்கும்விதியுடையேனெஞ்சான்று மெப்பொருளு மாவதெனக்கு.
- 10 எனக்கினிய வெம்மானை யீசனையானென்று மனக்கினிய வைப்பாக வைத்தே—னெண்க்கவனைக் கொண்டேன் பிரானாக்க கொள்வதுபேயின்புற்றே னுண்டே யெனக்கரிடதொன்று

- 11 ஒன்றே நினைந்திருந்தே வென்றேதுணி கொழிந்தே
வென்றே யென் ஓள் எத்திலுள்ளடைத்தே—வென்றே
கங்கையான் றிங்கட்கதிர் முடியான்பொங் [காண்
ரங்கையாற் காளாமது. [கொளிசே
- 12 அதுவே பிரானமாருட்கொள்ளுயாறு
மதுவே யினியறிந்தோமானு—லதுவே
பனிக்கணங்கு கண்ணியாரோண் ஞுதலின் மேலோர்
தனிக்கணங்குவத்தார் தகவு.
- 13 தகவுடையார் தாழுளரேற்றூரகலஞ்சாசாப்
புகசிடுதல் பொல்லாது கண்டார்—மிகவுடர்
ஆர்ந்திடுமாநாகமொருநாண் மலீ மகளைச்
சார்ந்திடுமேலே பாவந்தான்.
- 14 தானேதனி நெஞ்சங் தன்னையுயக் கொள்வான்
ரூனே பெருஞ் சேமஞ் செய்யுமாற்—ரூனேயேர்
பூறைகத்தாற் பொலிந்து பொங்கழல் சேர் நஞ்சமிழு
நீறைகத் தானை நினைந்து.
- 15 நினைந்திருந்து வானவர்கணீண் மலராற்பாதம்
புனைந்து மடிபொருந்தமாட்டார்—நினைந்திருந்து
மின்செய்வான் செஞ்சுடையாய் வேதியனேயென்கின்
கென் செய்வான் கொல்லோவினி. [நேற்
- 16 இனியோ நாமுயந்தோமிறைவன் றூள் சேர்ந்தோ
மினியோரிடரில்லோ நெஞ்சீச—யினியோர்

குமாரசவாயிப்புலவர் நூலகம்
புலவகரதம்,

வினைக்கடலையுக்குவிக்கு மீளாப்பிறவிக்
கலைக் கடலை நீங்தினேங் காண்.

- 17 காண்பார்க்குங் காணலரங் தன்மையனே ஏகதொழுது
காண்பார்க்குங் காணலங்கு காதலாற்—காண்பார்க்குச்
சோதியாய்ச் சிந்தையுளே தேங்றமேதொல்லுலகுக்
ஊதியாய்நின்றவரங்.
- 18 அரனென்கோ நான்முகவென்கோ வரிய
பரனென்கோ பண்புணர மாட்டேன்—முரண்மீயத்
தானவளைப் பாதத்தனி விரலாற் செழிலூணை
யானவளை யெய்மானையின்று.
- 19 இங்று நங்க் கெளிதே மாலுக்கு நான்முகர்கு
மன்று மளப்பரியனுளைன—யென்றமோர்
மூவாமதிபாளை மூவேழுலகங்க
ஶாலாளைக் கானுமறிவு.
- 20 அறிவானுங் தானே யதிவிப்பான்றுனே
யறிவாயறிகின்றுன்றுனே—யறிகின்ற
மெய்ப்பெராருளுந்தானே விரிசடர் பாராகாய
மப்பொருளுங் தானேயவன்
- 21 அவனே யிருசடர் தீயாகாசமாவா
னவனே புவி புனல் காற்றுவா—னவனே
யியமானனுயட்ட மூர்த்தியுமாய் ஞான
மயனுகி நின்றுதுப் வந்து.

- 22 வந்திதனைக் கொள்வதே யோக்குமிவ்வாளரவின்
சிந்தைபது தெரிந்து காண்மினோ—வந்தோ
ரிராந்திருண்டினைய கண்டத்தீரவங்கள்
பிரானீருஞ் சென்னிப்பிறை.
- 23 பிறையும் புனலுமனவரவுஞ் சூடு
மிறைவரெமக் கிரங்காரேநுங்—கறைமிடற்ற
வெந்தையார்க் காட்பட்டே மென்றென்றிருக்குமே
பெந்தையாவுள்ளமிது.
- 24 இதுவன்றே யீசன் றிகுவருவமாமா
றிதுவன்றே யென்றனக்கோர்சேமோ—மிதுவன்றே
மின் னுஞ்சுடருருவாய்மீண்டா யென்சிந்தனைக்கே
யின் னுஞ்சுடுல்கின் றதிங்கு
- 25 இங்கிருஞ்து சொல்லுவ தெனைம் பெருமானென்னை
யெங்கும்பலிதிரியுமெத்திறமும்—பொங்கிரவி [தே
லீம வனத்தாடுவது மென்னுக்கென் றாய்வோ,
நாமவனைக் காணலுற்ற ஞான்று.
- 26 ஞான்ற குழற் சடைகள் பொன்வரைபோன் மின்
போன்ற கறைமிடற்றின் பொன்மார்பின்— [நுவன
மிக்கயலே தோன்ற விளங்கிமிளிருமே [ஞான்றெங்கு
யக்கயலேவைத்தவரவு.
- 27 அரவமொன்றுக்த்து நீ கயந்து ழூணேல்
பரவித் தொழுதிரங்தோம் பன்னன்—முரண்மீய

வேங்குதார் மூலையிலுமோர்ப்பா வெய்தானே
பொன்னா மற்றொன்று கூண்.

- 28 குனைகவாஞ்று புளைக்கொஞ்று பெங்கதளி
குனைக்கேமேன் மிலிர நன்கமைத்துக்—கோணுகம்
பொன்முடி மேற் சூடுவதுமெல்லாம் பொறியிலியேற்
கென் முடிவதாக விவர்.
- 29 இவரைப் பொருளுணர மாட்டாதாரெல்லா
மிவரையிகழ்வதே கண்ண—ரிவர்தமது
பூக்கோல மேனிப் போடி பூசியென் பணிந்த
பேய்க் கேரளங் கண்டார் பிறர்.
- 30 பிறரறியலாகாப் பெருமையருந்தாமே
பிறரறியும் பேருணர்வுந்தாமே—பிறருடைய
வெங்பேயனிக் திரகிற்றீயாடுமேய்மானுர்
வன்பேயுங் தாழு மகிழ்க்கு.
- 31 மகிழ்தி மடநெஞ்சே மாலுடரினீயுங்
திகழ்தி பெருஞ்சே மஞ்சே ரந்தா—யிகழுதே
யாரென் பேயேது மனிந்துழல் வார்க்காட்பட்ட
பேரங்பேயின் னும் பெருக்கு.
- 32 பெருகொளிய செஞ்சடை மேற் சிள்ளைப் பிறையி
கைருக்கிறே போங்கொழுகிற்றொக்குந்—தெரியின்
முதற் கண்ணேன் முப்புரங்களன்றெரித்தான் மூவா
துதற் கண்ணேன் றன் மார்பி னால்.

- 33 நூலறிவு பேசி நுழைவிலாதார் திரிக
நீலமணிமிடற்றுள்ளீர்மையே—மேஹுங்க
தெக்கோலத்தெவ்வுருவா யெத்தவங்கள்செய்வார்க்கு
மக்கோலத்தெவ்வுருவேயாம்.
- 34 ஆமாற்றியாமே வல்வினைகளாந்தரத்தே
நாமாளைன் ரேத்தார்நகர் மூன் ரும்—வேமா
ரெருக்கிணயாற் செற்று இனியுள்ளத்தாலுள்ளி
மருக்கிண யாதாரையடும்,
- 35 அடுங்கண்டாய் வெண்மதி யென்றஞ்சி யிருள்போா
திடங்கொண்டிருக்கின்றதொக்கும்—படங்கொ
ளணிமிடற்ற பேழ்வாயரவசைத் தான் கோல
மணிமிடற்றி இல்லாமறு
- 36 மறுவுடையகண்டத்தீர் வரர்சடை மேனுகள்
தெறுபென்று தேய்க்குழலு மாவா—வுறவான்
றளர் மீதோடு மேற்றுண்டனை யஞ்சி
வளருமோ பிள்ளை யதி.
- 37 மதியாவடலவுணர் மாமதின் மூன் ரட்ட
மதியார் வளர் சடையினுளை—மதியாலே
யென்பாக்கை யாலிகழுதேத்துவரேவிவ்வுலகி
லென்பாக்கை யாய்ப் பிறவாரிண்டு.
- 38 ஈண்டொளிசேர் வானத் தெழுமதியை வாளரவுங்
தீண்டச் சிறுகியதே போலாதே—ழுண்டதோர்

தாரேஹபாம்படையான் மார்பிற் ரணமுந்திலங்கு
கூரேஹா ரேஞ்செக்கொம்பு.

- 39 கொம்பினை யோர்பாகத்துக் கொண்ட சூழகன்ற
னம்பவன மேனியது முன்னஞ்ச—செம்பொ
னணிவரையே போலும் பொடி யணிந்தால் வெள்ளி
மணிவரையே போலு மறித்து.
- 40 மறித்து படநெஞ்சே வாயாலுஞ் சொல்லிக்
குறித்துத் தொழு தொண்டர் பாதங்—குறித்தொ
கொள்ளாதத்திங்கட்கு ஹங்கண்ணிகொண்டார்[ருவர்
இள்ளாதார் கூட்டமொருவு. [மாட்
- 41 ஒருபாலுகளந்த மாலவனுமற்றை
யோருபாலுமையவாமென்று—விருபாலு
நின் னுருவமாக நிறந்தெரிய மாட்டோமார்
னின் னுருவோமின் னுருவோ நேர்ந்து.
- 42 நேர்ந்தர வங்கொள்ளச் சிறகிற்றீரு நீயதனை
பீர்ந்தளவே கொண்டிசையவைத்தாயோ—பேர்ந்து
வளங் குழவித்தாய் வளரமாட்டாதோ வென்னே
விளங்குழுவித் திங்களிது.
- 43 திங்களிது சூடிச்சில்பலிக்கென்றார் திரியே
வெங்கள் பெருமானே யெள் றிரங்து—பொங்கொளிய
வானேர் விலக்காரேல்யாம்விலக்கவல்லமே
தானேயறிவான் றனங்கு.

- 44 தனக்கேபடியனுய்த் தன்னடைந் தவாழு
மெனக்கேயெருளாவா றந்கொன்—மனக்கினிய
சிராளன் கங்கை மணவாளன் செம்மேனிப்
பேராளன் வானேர் பிரான்.
- 45 பிரானவனை நோக்கும் பெருநெறியேபணிப்
பிரானவன்றன் பேராநுளே வேண்டிப்—பிரானவனை
பெங்குற்றினென்பீர்களைஞ் போல் வார்க்கிந்தையினு
மிங்குற்றின் காண்பார்க்கெளிது.
- 46 எளியதி தவங்கே யேழை காள்யாது
மளியிருறிலீராவா—வொளிகொண்மிடற்
றெங்கைதயராப்புண்டுமுலுமெம்மாணையுண்ணிழைந்த
கிந்தையராய்வாழுந்திறம்.
- 47 திறத்தான் மட்கெஞ்சீச சென்றடைவதல்லாற்
பெறத்தானுமாதியோ பேதாய்—திறத்த
விருவடிக் கணேழைக்கொரு பாகமீந்தான்
றிருவடிக்கட்சேருந்திரு.
- 48 திருமார்பிலேனச் செழுமருப்பைப்பார்க்கும்
பெருமான் பிறைக் கொழுந்தை நோக்கு—மொருநா
ளிதுமதி யென்றெழுன்றுக் வின்றளவுந்தேரா
ததுமதி யொன்றில்லாவரா.
- 49 அராவிலௌத்தனையவங்குழுவித்திங்கள்
விராவுகதிர் விரியலோடு—விராவுதலாற்

பொன்னேடு வெள்ளிப்பரி புரிந்தாற் போலாவே
தன்னேடே பொப்பான் சடை.

- 50 சடைமேலக் கொன்றை தருகனகள் போந்து
புடை மேவித்தாழ்ந்தனவே போனு— முடிமேல்
வலப்பாலக் கோலமதி வைத்தான்றன் பங்கின்
ரூலப்பாவை நிலக்குழல்.
- 51 குழலார் சிறுபுறத்துக் கோல்வளையைப்பாகத்
தெழிலாக வைத்தேக் வேண்டா— கழலார்ப்பப்
பேரிரவிலீமப் பெருங்காட்டிற் பேயோடு
மாரழல் வாய் கீயரடுமங்கு.
- 52 அங்கண் முழுமதியஞ் செக்கரகல் வான்த்
தெங்குமினி தெழுந்தா லோவ்வாதே— செங்கட்
ஷிருமாலைப் பங்குடையான் செஞ்சடையேல் வைத்த
சிரமாலை தோன்றுவதோர் சீர்.
- 53 சீரார்ந்த கொன்றைமலர் தழைப்பாச்சேனுலவி
நீரார்ந்த பேரியாறு நீத்தமாய்ப்— போரார்ந்த
நாண்பாம்பு கொண்டசைத்த நம்மீசன் பொன் முடி
காண்பார்க்குச் செவ்வே யோறகார. [தான்
- 54 காருருவக் கண்டத்தெங்கண் னுதலீலியங்கொளி ததா
யோகுவாய் கிண்ணேடுமிதருவ,— னீருருவ
மேகத்தாற் செய்தனைய மேனியர னின் னுடைய
பாகத்தான் காலைமே பண்டு.

- 55 பண்மட்டாரஞ் சப்படிகடவின் ஞக்ஸன்டு
கண்டங் கறுத்ததுவமன்றியே—யுண்டு
பணியுறவார் செஞ்சடைமேற் பான்மதியிலுள்ளே
மணிமறு வாய்த்தோன்றும் வடு.
- 56 வடுவன் ரெனக்கருதி நீ மதித்தியாயிற்
சடுவெண் பொடி நிறத்தரய் சொல்லாய்—படுவெண்
புலாற் றலையினுற்றுண்புறம் பேசக்கேட்டேர
நிலாத்தலையிற் சூடுவாய் நீ.
- 57 நீயுலக மெல்லாமிரப்பி னு நின் னுடைய
தீயவரமொழியச்செல்கண்டாய்—தூய
மடவரலார் வந்து பலியிடாரஞ்சி
விடவரவ மேலாட மிக்கு.
- 58 மிக்கமுழுங்கெரியும் வீங்கிய பொங்கிருஞ்
மொக்கவுடனிருந்தா லொவ்வாதே—செக்கர் போ
லாகத்தான் செஞ்சடையுமாங்கவன் றன்பொன் னுரு
பாகத்தாள் பூங்குழலும் பண்பும். [விற்]
- 59 பண்புணரமாட்டேனேயேபணித்துக்கான்
கண்புணரு நெற்றிக் கறைக் கண்டா—பெண்புணரு
மவ்வுருவோ மாதுருவோ வானேற்றூய் நீறணிவ
தெவ்வுருவோ நின் னுருவமேல்.
- 60 மேலாயமே கங்கள் கூடியோர் பொன் விலங்கல்
போலா மொளிபுதைத்தாலொவ்வாதே—மாலாய

கைம்மா மதக்களிற் ருக் காருரிவைபோர்த்தபோ
தம்மான் றிருமேனியன்று.

- 61 அன்றங் திருவருவங் காணுதேயாட்பட்டடே
னின்றங் திருவருவங்காண்கிலே—னென்றுந்தா
னெவ்வருவோ நும்பிரானென் பார்க்ட்கென் னுரை
னெவ்வருவோ நின் னுருவமேது. [க்கே]
- 62 ஏதொக்குமே தொவ்வாதே தாகுமேதாகா
தே தொக்கு மென்பத்ஜீயாரறிவார்—ழுதப்பால்
வில்வேட்னுகி சிசயனோடேற்ற நாள்
வல்வேட்னுன வடிவு.
- 63 வடிவுடைய செங்கதிர்க்கு மாறுய்ப்பகலே
நெடிதுலவி நின்றெறிக்குங்கொல்லோ—கடிப்பலவு
கொன் முடிவோன் றில்லாத சேதியாய் சொல்லாயா
னின்முடி மேற்றிங்கணிலா.
- 64 நிலாவிலங்கு வெண்மதியை நெடிக் கொள்வான் போ
ஹாவி யுழி தருமா கொல்லோ—நிலாவிருந்த
செக்கரவ்வானமே யொக்குங் திருமுடிக்கே
புக்கரவங்காலையே போன்று.
- 65 காலையே போன் றிலங்கு மேனி
வேலையே போன் றிலங்கும் வெண் நீறு—மாலையின்
ரூங்கருவே போதுஞ் சடைக்கற்றைமற்றவற்கு
வீங்கிருளே போதுமிடறு.

- 66 மிடற்றில் விடமுயிரும் மிடற்றைநக்கி
மிடற்றில் விடங்கெரண்டவானே—மிடற்றகத்து
மைத்தா மிருள் போலும் வண்ணங் களிதாலோ
பைத்தாடு நுழ்மார் சிற்பாம்பு.
- 67 பாம்பு மதியுமடமானும் பாய் புலியுங்
தாம்பயின்று தாழுருவி தூங்குதலா—லாம்பொ
னுருவடிவிலோங் கொளி சேர்க்கண்ணுதலாங் கோ
திருவடியின் மேய சிலம்பு. [லத்
- 68 சிலம்படியாளுடலீசுத் தான்ற விர்ப்பான் வேண்டிச்
சிலம்படி மேற் செவ்வாத்தஞ் சேர்த்தி—உலம்பெற்
றெதிராய் செக்கரினுமிக்கோலஞ் செய்தான்
முதிராபதி யான்முடி.
- 69 முடிமேற் கொடுமதியான் முக்கண்ணல்ல
வடிமேற் கொடுமதியோங் கூற்றைப்—படிமேற்
குனியவலமாமடிமை கொண்டாடப் பெற்றே
மினிய வலமுண்டோ வெமக்கு.
- 70 எமக்கிதுவோ பேராசை யென்றுங் தவிரா
தெமக்கொருநாள் காட்டுதியேர வெந்தா—யமைக்க
போங்தெரிபாய்ந்தன்ன் புரிசடையாய் பொங்கிரவி [வே
லேங் தெரிபாய்ந்தாடு மிடம்.
- 71 இடப்பாலவனத் தெழுமதியை நீயேர்
மடப்பாலவ தன்னருகே வைத்தா—விடப்பாகங்
கெரண்டாண் மலைப்பாலவ கூரைன்றுங் கண்டிலும்
கண்டாயே முக்கண்ணுய காண். [காண்

- 72 கண்ணொடுங்கதெயன்றிறைஞ்சிக்கைப்பணியான்செய்யே
லண்டம்பெற்றினுமதுவேண்டேன்-மண்டஞ்சேர் [நே
வின்னூருங் திங்களாய் மிக்குலமேழி னுக்கு
கண்ணோர் வீதென்கருத்து.
- 73 கருத்தினேனீ கருதிற்றெல்லா முடனே
திருத்தெலாஞ்சிக்கெனான் சொன்னேன்-பருத்த
வெள்ள நீரேற்று எடிக்கலை நீவிரும்பி [உங்க
யுள்ளமே யெப்போது மோது.
- 74 ஒத்தெங்கடல் களொத்தனையுமுய்த்தட்ட
வேது நிறைந்தில்லை யென்பராற்— பேதையர்க
ளன்னை திடும்பலியா வென்னே நிறைந்தவா
கண்ணோர் கபரலக்கலம்.
- 75 கலங்கு புனர்த்தங்கை யூடால்லாலு
மிலங்கு மதியியங்கலானு— கலங்கொள்
பரிசுடையானீண் முடிமேற் பாம்பியங்கலாலும்
விரிசுடையாங் காணில் விசம்பு.
- 76 விசம்பில் விதியுடைய விண்ணேர்பணிந்து
பசம் பொண்மணி மகுடந்தேய்ப்ப—முசிந்தெங்
மெந்தாய் தழும்பேறியே பாவப்பொல்லாவா
மந்தாமரைபோல்தி.
- 77 அடிபேரிற் பாதாளம் பேருமடிகண்
முடிபேரின் மாமுகடு பேருங்—கடக
மடிந்தாடுகைபேரில் வான் றிசைகள் பேரு
மறிந்தாடுமாற் றுதங்கு.

- 78 அங்கமாப் பேய்க்காட்டிலாடு வான்வாளர்
விரங்குமோ வெவ்விரிக்குமேழா — யிரங்குமே
லென்னைக்கவையான் றுனெவ்வுலக மீந்தளியான்
பண்ணுளிரந்தாற் பணிந்து
- 79 பணிந்தும் படர்ச்சடையான் பாதங்கள் பேர்தா
லணிந்து மணிந்தவரையேத்தத்—துணிக்தென்று
மெந்தையார்க்காட் செய்யப்பெற்றவிதுகொலோ
சிந்தையார்க்குள்ள செருக்கு.
- 80 செருக்கினுல்வெற்பெடுத்த வெத்தணையோதின்டோ
ளரக்கணையுமன் வின்றடர்த்தத்—திருத்தக்க
மாவயனுங்கானுதரற்றி மகிழ்ந்தேத்தக்
ஶாலனையும் வென்றுதைத்தகால்
- 81 சாலணையும் வென்றேங் கடுநரகங் கைகழன்றே
மேலையிருவினையும் வேரறுத்தோங்—கோல
வரனைவிந்தழிய வெந்தீம் பெய்தான்
சரனைவிந்தங்கள் சார்ந்து.
- 82 சார்ந்தார்க்குப் பொற்கொழுந்தேயோத்திலங்கிச்சாரா
பேர்ந்தார்க்குத் தீக்கொடியின்பெற்றியவர—நேர்து]து
றுழ்ச்சடரோன் செங்கதிருஞ்சாயுந்தழுவ்வண் [ணரிற்
வீழ்ச்சடையேமென்றுகரக்கு மின் [ணன்
- 83 மின்போலுஞ் செஞ்சடையான்மாலோடு மீண்டிசைங்
லென்போலுஞ் காண்பார்கட் சென்றிரேற்—றன் [தா
பொற்குன்று விலமணிக்குன்றந்தாமுடனே [போலும்
நிற்கின்ற போலு நெடி து.

- 84 நெடி தாய் பொங்களியுந்தன் மதியநேரே
சடிதாங் கடுஞ்சுடரும் போலும்—கொடிதாக
விண்டார்கண் மும்மதி லும் வெந்தீயிலழியக்
கண்டா லு முக்கணுங்கண்.
- 85 கண்ணூரக்கண்டு மென்கையாரக்கூப்பியு
மெண்ணூர வெண்ண த்தா லெண்ணியும்—விண்டே யூ
நெரியாடியென்றென்று மின்புறவுன்கொல்லோ
பெரியாக்கைக் காணப்பெற்றன.
- 86 பெறினும் பிறிதியாதும் வேண்டே நமக்கீ
துறினுபூரு தொழியு மேனஞ்—சிறிதுணர்த்தி
மற்றெருக்கணற்றிமேல் வைத்தான் றன்பேயாய்
நற் கணத்திலென்றூய நாம்.
- 87 நாமாலை சூடியுநம்பிச்சன் பொன்னடிக்கே
பூமாலை கொண்டுபினைக் தன்பாய்—நாமோ
யறிவிளையே பற்றினு வெற்றேதடுமே
யெறிவிளையே யென்னு மிருள்.
- 88 இருளி னுருவென்கோ மாமேகமென்கோ
மருளின் மணிசீல மெங்கோ... வருளிமக்கு
நன்றுடையாய் செஞ்சடைமேனக் கிங்குவென்மதிய
மொன் றுடையாய் கண்டத் தொனி.
- 89 ஒளி யீலிவன் மதினையொண் பொடியானோக்கித்
தெளிவுள்ள சித்தையின்ற் சேர்வா—யொளிநஞ்ச
முண்டவாயஃதிருப்ப ஏன் னுடைய கண்டமிருள்
கொண்டவா றென்னித்தீக்கூறு.

- 90 கூறேமக்கிதெந்தாய் குளிர்சடையை மீதழித்திட
டேறமிகப் பெருகி னென்செய்தி—சீறி
விழித்துரும் வாளரவும் வெண்மதியுமீர்த்துத்
தெழிததோடுங் கங்கைத் திரை.
- 91 திரைமருவு செஞ்சடையான் சேவுடிக்ஷோளர்
யுறைமருவி யாழுணர்ந்தோங் கண்மர்—தெரிமினே
ஷிம்மைக்கு மய்மைக்குமெல்லாமழைமங்தோமே
யெம்மைப் புறனுறைப்ப தென்.
- 92 என்னையுடையானு மேகமாய் நின்றானுந்
தன்னையறியாத தன்மைய னும்—பொன்னைச்
சருளாகச் செய்தனைய தூச்சடையான் வாளேர்க்
கருளாக தலைத்தவவன்.
- 93 அவன் கண்டாய் வாளேர்பிரானுவானென்று
மவனகண்டா மம்பவளவண்ண னவன்கண்டாய்
மைத்தமர்ந்த கண்டத்தான் மற்றவன்பான்னெஞ்சே
யெய்த்தமர்ந் தன்பாய் நீவிரும்பு.
- 94 விருப்பினை னீபிரியகில்லாயோ வேறூ
விருப்பிடமற்றில்லையோவன்னே—பொருப்பன்மகண்
மஞ்சபோன் மால்விடையாய் நிற்பிரிந்துவேறிருக்க
வஞ்சமோ சொல்லர யவள்.
- 95 அவளோர் குலமங்கை பாகத்தகலா
ளிவளோர் சலமகளுமீதே—தவளாநீ
றென்பணிவிரெற்றும் பிரிந்தறியீ ரீங்கிவரு
ளன்பணியார் சொல்லு மினிங்கார்.

- 96 ஆர்வல்லார் கணவரனவுளையன் பென்னும்
போர்வையதனுலே போர்த் தமைத்துச்—சிர்வல்ல
தாயத்தானு முந்தனினெஞ்சினுள் எடைத்து
மாயத்தால் வைத்தோ மறைத்து.
- 97 மறைத்துலக மேழினிலும் வைத்தாயோவன்றே
லுறைப்போடு முன்கைக் கொண்டாயோ—நிறைத்திட
உளைங்தெழுந்து நியெரிப்ப மூவுலகுமூள்புக்
களைந் தெழுந்த செந்தியழல்.
- 98 அழலாட வங்கைசிவங்ததோ வங்கை
யழகாலழல் சிவங்தவாரே—கழலாடப்
போயாடுகானிற் பிறங்கவன லேந்தித்
தீயாடு வரயிதனைச் செப்பு.
- 99 செப்பேந்திளமுலையாள் காணவோ தீப்படுகாட்
டப்பேய்க் கணமஹதாங்காணவோ—செப்பெனக்கொ
றுகத்தானங்கா ரங்கனு மிழுமைவாய [ன்
நாகத்தா யாடுன் னடம்.
- 100 ஈடக்கீற் படிகடுங்கு நோக்றிற்றிழைவே
மிடிக்கினுலகைனைத்து மேங்கு—மடுக்கற்
பொருமேறோனே ரேபொன் னேப்பாய்வின்னே
றுருமேறே வொன்று வரை.
உரையினு லிம்மாலை யந்தாதிவெண்பாக்
கரைவினுற் காரைக்காற் பேய்செரற்—பரவுவா
ஷாராத வண்டியேடன்னைனைச் சென்றேத்துவர்
பேராத காதல் பிறங்கு.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	வாசிக்க
2	3	4	ன்	ன்
தி மாலை	3 9	4	எி	இ
	6 19	8	த	த்
அ-தி	5 22	3	தீரு	விரிரு
	8 43	2	ன்	ன்
	9 49	2	வேர	வேர
	10 50	1	ன	னி.
	53	4	யோர்கார	யோர்கார
11	55	1	மட	டட
		1		கும்பகாவி
12	65	2	நீறு	னீ
13	66	1	முயீ	முடையீ
13	67	3	சேரக்க	சேர்கண
14	72	3	ஆக்கு	ஆக்குங்
	76	2	ன்	ன்
15	82	2	நேர்த்துவி	நேர்ந்து
				ரி ன்னா
15	83	2	கென்றீ	கென்றீ
		3	நில	நீல
16	86	3	பேயாய்	பேயாய
17	92	4	தவை	வை
	93	2	மவன	மவன்
18	99	3	காந்தனலு	காந்த
				னலு

1980

- 1 - சிரைக்டாஸ் ஆந்தோயோ
தீட்டுவிட்டன - கொலி ஸ்டேபி
- 2 தீட்டுவமிகா வாந்தியா ஸ்டேபி
- 3 தீட்டுவ வினாக்ட்டபா ஸ்டேபி
காலவள்ளிய கூரை ஸ்டேபி
- 4 பட்டை பாந்துக்கி

கார்வாக்டிபார்ட்
கார்ட்டர், கால்காலா
மயில்லூர், கால்காலா
இலங்கை.

காரைக்காலம்மையார் புராணம்

இறவாத வின்பவன்புவேண்டிப் பின்வேண்டுகின்றூர்
பிறவாமை வேண்டு மீண்டும் பிறப்புண்டே ஒும்மையெய

[ந்தும்

மறவாமைவேண்டுமின் ஒும்வேண்டுநான் மகிழ்ந்து பாடி
யறவா நீ யாடும் போதுன் னடியின் கீழிருக்கவென்றூர்.

குமாரசவா-பிப்புஸவர் நூல்கள்
புலவகரகம்,
ஷயிலனி ; ; சுன்னுகம்,
இலங்கணி,

ஸ்ரீ இலங்கா தேவி அச்சகம்,
சங்காளை.